

En tredagers fisketur med fantastisk finale...

Turen jeg skal fortelle om har vært planlagt en stund. Undertegnede og en fiskekompis fra Oslo, Pål Kristoffersen (Palkr), hadde satt av helgen 27-29 april allerede fra oktober i fjor høst. Vi har snakket en del om hva vi skulle gjøre og jeg hadde som vert for besøket gjort meg opp noen tanker om hvor vi skulle...

Fredagen og lørdagen ble brukt i Forsand / Høle traktene og Gandsfjorden til litt forskjellige ting. Vi prøvde oss f.eks ganske seriøst etter kveite. Vi dorget etter sjørørret og hadde et bra forsøk på steinbit... Resultatene ble ikke akkurat som vi hadde drømt om... Pål fikk en liten steinbit og en lyr – samt noen sjørørret under minstemålet. Selv fikk jeg en Sjørørret på drøyt halv kiloet...

Noen bilder, fra venstre: Våt og glad fisker i regnet på fredagen... solbrillene var med fordi jeg visste at det ville bli bedre. På med sin veldig lille (men aller første) Steinbit. Undertegnede med sin bittelitt større (også aller første) sjøørret – Type "Alt om fiske posering".

Den tredje dagen skulle brukes i Nedstrandsfjorden – og la det være sagt: Uten den dagen ville ikke denne rapporten blitt skrevet...

Dagen startet så fantastisk som bildene under viser – hvor mange sånne dager har vi i Stavanger i løpet av et år? Vakkert!

Da vi kom inn ankret vi opp etter instruksjoner fra John Olav Florø Larsen som kjenner området veldig godt – han skulle egentlig vært med, men en trøblete rygg satte en stopper for hans deltagelse på denne søndagen... jeg vet at han angret bittert på dette nå. Ankeret ble sluppet på ca 150 mtr og på helt forskriftsmessig vis driftet vi utover skrenten mens vi matet ut tau...

Vi matet nok ut litt mye tau om man ser kritisk på det, for vi havnet etter hvert på 450 mtr dyp, dette fortalte snellene oss da vi hadde sluppet ned. Denne lille detaljen skulle vise seg å bli utslagsgivende for resultatet for dagen.

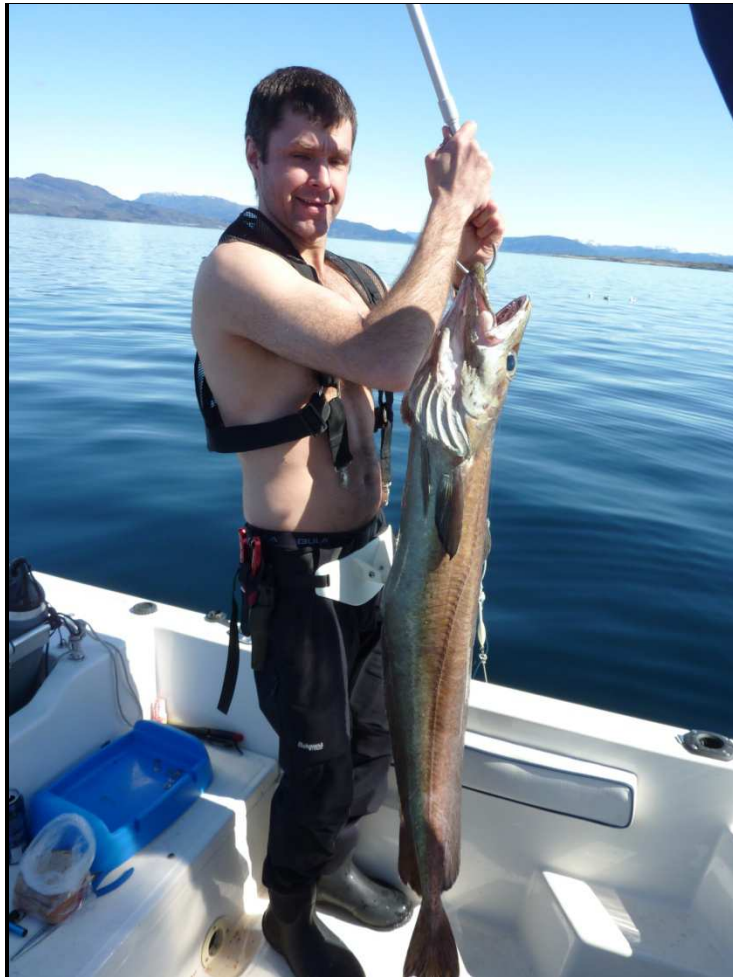
Pål hadde tidlig fast fisk! Jeg tenkte at det var bra – han hadde jo kommet lang vei for dette... at han endelig fikk fisk var jo bare som det skulle være! Han virket imidlertid litt mellomfornøyd – påsto at det kunne langt fra være rare greiene som hadde bitt på. Men opp kom dette... Blålange av en fantastisk størrelse. Vi veide den i slutten av dagen, etter bløgging og flere timers dehydrering, til 11,92 kg ! Pål var stum og ganske handlingslammet en stund – helt til jeg minnet ham på at jeg måtte skifte agn og at jeg helst ikke ville gjøre dette før han var vel nede på plass igjen med ferskt agn som kunne vedlikeholde duftporet vårt... Godt at noen tenker klart.

Her viser undertegnede en alternativ aktivitet mens den elektriske snella trekker opp fra 450 mtr for agnsjekk. Til høyre er et bilde av fangsten... ser dere at han ler av meg?

Vel vel – om dere ikke har skjønnt det - dette skulle bli Pål sin dag. Lenge før jeg hadde fått på nytt agn og sluppet ned igjen hører jeg noe mumling om fisk – tett fulgt av noen heftige tilslag og en liten latter... Så ba han meg om å tre på han fighterbeltet, for her var det på an igjen...

Jepp – ny Blålange – ny posering... selvsagt var denne større. Ettersom undertegnede ikke er vant til å få så stor fisk, har han valgt å ikke foregripe begivenhetenes gang med å kjøpe stor vekt... 10 kilos saken fra biltema var selvsagt alt for liten... Ettersom vi var sikre på at denne fisken var nær 15 kg skjønnte vi at dette kunne vise seg å være norsk rekord. Ingen av oss husket hva denne lød på, men John Olav som satt hjemme kunne etter hvert fortelle at største blålange i Norge noensinne var på 16,05 kg. Vi fikk klar beskjed om at vi ikke måtte bløgge fisken...

Senere fikk vi veid den til 14,64 kg – og den var sånn sett et stykke fra rekorden, men vi har bare hørt om to fisker som har vært større enn denne... og det er jo ganske tøft!

Se på bildene under og finn tre feil...

Nevnte jeg at været var helt ok...?

Etter dette ble det ikke mer stor fisk på oss – selvsagt hadde undertegnede på en fisk som han nok vill vært fornøyd med, men like selvsagt slapp den etter relativt kort tid... Det var som nevnt ikke min dag.

Pål derimot strålte – han var riktig lyrisk en periode... antar at ingen klandrer ham. For å si det med John Olavs ord: "Dokke skjønne f... ikkje ka dokke har fått..! Dette bler det møje snakk om..."

En fin helg med Hard Core Fishing nærmet seg slutten, vi fikk kontakt med Øyvind fra Havfiske klubben på vei tilbake. Han kunne stille med en litt mer kvalifisert vekt enn min... han hadde også med seg en tommestokk. Den største fisken ble målt til 145 cm – det viste seg faktisk under sløyting at fisken var utgytt. Jeg aner ikke hvor mye rognen i en blålange kan veie, men det er vel ikke usannsynlig at fisken for ikke lenge siden var godt over 15 kg...

Ikke lenge etter at vi var vel i havn, satt Pål på flyet hjem – jeg satt med 26 kg blålange som jeg måtte finne frysekapasitet for... Jeg har liten frys også, av samme grunn som med vekten.

Sånn i etterkant synes jeg det var utrolig kjekt at det ble sånn eventyrlig suksess for "turisten" min, men som jeg sa da han gikk på flyet – jeg skulle gjerne sett at den ene fisken var min. Skulle klart meg med den minste...

I stedet blir det å prøve igjen – nå som vi vet hvor de er..!

To be continued...

Hilsen Thomas Søreide